

## وزارت امور خارجه و سفارت های افغانستان در گرو گروه اوباش نظار نوشته حمید راز

هموطنان عزیز نیک مطلع اند، از روزیکه عبدالله عبدالله بر کرسی وزارت خارجه تکیه کرد، این وزارت از همان روز بدینسو در دست گروه بدنام و اوباش نظار قرار گرفت. عبدالله از روز اول به تعیین و تقرر اعضای بی سواد شورای بدنام نظار شروع نمود.

برای عبدالله این مطرح نبود کسانی را که او به وظایف دیپلماتیک می گمارد، قابیت پیشبرد این پوست ها را دارند یا ندارند؟ البته روشن و واضح است که این مسایل برای او اصلاً مطرح هم نبود!

نامبرده تا توانست این وزارت را از بی سوادان، پنچر مینان، دریوران، کپی کشان و کلینران پُر نمود. زیرا اینان مردمانی از سمت او بودند. به خداوند سوگند، خوب بیاد دارم که او در شهر بزرگ بمبئی قنصلی را مقرر نمود که قبلاً در سفارت افغانستان در دهلی چایدار باشی و از هرگونه سواد محروم بود. تنها کاری را که می توانست، دم کردن چای و سرویس آن برای منسوبین دفتر سفارت بود. ولی چون از پنجشیر بود باید برایش این وظیفه سپرده می شد.

عبدالله عبدالله اشخاصی را به حیث سکرترها، اتاشه ها، قنصل ها و حتی سفرا به این وظایف گماشت که نه تنها از راه دیپلوماسی تیر نشده بودند و بوئی از علم نمی بردند و به هیچ یک از زبان های خارجی بلدیت نداشتند، بلکه نادان، آلوده، مختلص، استفاده جو و رشوه خوار بودند که نه برای شان افغانستان و آبروی افغانستان مطرح بود و نه افغان و افغانیت. بدبختانه این عناصر نادان و مفسد مثل گرگان گرسنه صرف در پی پُر کردن جیب های شان بودند که با درد و اندوه این پروسه تا همین اکنون ادامه دارد.

عبدالله عبدالله تا اخیر نفهمید، اشخاصیکه به خارج از وطن به وظایف دیپلماتیک گماشته می شوند در قدم نخست باید دارای تحصیلات عالی و کافی باشند تا از وطن خویش با شایستگی نمایندگی کرده بتوانند. این وظایفی نیست که به هر گاو و خر سر بازار داده شود.

از بخت بد هشتاد فیصد وظایف دیپلماتیک در سفارت خانه ها و نمایندگی های افغانستان به همین نوع اشخاصی که به یک سمت و زبان مربوط می شوند سپرده شده است. در تقرر این اشخاص فهم، لیاقت و شایستگی اصلاً مد نظر گرفته نشده است. خلاصه اینکه دوران عبدالله عبدالله در وزارت خارجه یکی از تاریکترین ادوار آن وزارت محسوب شده می تواند. چه در این دوره همه امور آن وزارت در دست تنها و تنها پنجشیری ها و اعضای شورای بدنام نظار تمرکز نموده بود که از هیچنوع راز و رموز اداری و سیاسی آگاه نبودند. و نه تنها به اشخاص فهم، تحصیل کرده، و متجرب در امور دیپلوماسی و اداری توجه نمی شد بلکه آنها از همه امور وزارت نیز دور نگهداشته می شدند.

بعد از گم شدن عبدالله عبدالله از این وزارت، شخص متعصب دیگری که بعداً از طرف اعضای ولسی جرگه سلب اعتماد شد، در راس این چوکی قرار گرفت و اعمال بدتر از عبدالله عبدالله را انجام داد. او هم با بسیار بیشرمی اشخاص سمت و اندیشه خود را بر چوکی های دیپلماتیک مقرر نمود. او هم مثل عبدالله عبدالله نزد مامورین آن وزارت حس نفرت و انزجار را بر علیه پشتون ها تقویت بخشید. این شخص دادفر رنگین سپینا بود که با وجود نبود توانائی اخلاقی، حقوق اقوام دیگر افغانستان را نیز زیر پا گذاشت.

او که خود را مترقی، کمونیست و شعله ای هم می خواند در عمل به اثبات رساند که مثل عبدالله عبدالله یک انسان متعصب و پشتون ستیز بود. اگر به وظائف سفارت خانه های افغانی در خارج نظری بیاندازیم خواهیم دید که آنها نه تنها در هیچ یک از ممالک دنیا برای احقاق حقوق اتباع افغان خود چیزی نکرده اند، بلکه از تعصب و نادانی با مراجعین و حتی کارمندان خود رویه ناجایز کرده اند و آبروی افغان ها را ریخته اند. مثال برجسته این تعصب و تاریک نگرشی شان، بد اخلاقی کارکنان سفارت افغانی در لندن و وضع نا هنجار سفیر افغانی در پاریس در برابر مردم بوده است. در لندن با افغانی بنام احمد زی به گناه تکلم به زبان مادری اش (پشتو) اهانت نابخشودنی شده است و در پاریس با یک تن از کارمندان خود سفارت به گناه پشتون بودن، بی احترامی و رویه توهین آمیز شده است. شما می توانید تفصیل بیشتر را در باره واقعه اسفناک پاریس در پورتال معظم افغان جرمن آنلاين در لینک آتی دریابید.

<http://www.afghan-german.de/upload/Tahlilha PDF/ago amal e takan dehenda e safir.pdf>

در سفارت های که از طرف گماشتگان عبدالله عبدالله اداره میشوند، در ازای ساختن پاسپورت، ترتیب وکالت خط، گرفتن تذکره تابعیت، تصدیق تولدی و غیره از مردم تقاضای رشوت می شود. مدد معاش محصلین افغانی را به جیب می زنند و صد ها کارهای غیر قانونی را مرتکب می شوند که افتخار همه این شطارت ها به عبدالله عبدالله بر میگردد.

### حادثه حقارت بار و اسف انگیز سفارت افغانستان در لندن "

همین چند هفته قبل در لندن شخصی بنام احمد زی برای اجرای کاری به سفارت افغانی مراجعه نموده و ضرورت خود را به زبان مادری ئی خود پشتو، تشریح کرده است. ولی از طرف کارکنان آن سفارت توهین و برایش گفته شده که کارش در صورتی اجرا خواهد شد که ضرورت خود را به زبان دری بیان نماید. هر قدر او عذر کرد که زبان دری را بلد نیست ولی حرفش کمتر شنیده شد و بالاخره از طرف کدام دیپلومات لچک و بد اخلاق آن سفارت دشنام شنید و گپ به لت و کوب رسید. این قضیه خجالت بار به پولیس رسیده و اکنون تحت تحقیق است. همچنین (همایون تندر) سفیر افغانستان در لندن یکی از شدیدترین پشتون ستیزهای جمعیت اسلامی ربانی و شورای بدنام نظار احمد شاه مسعود می باشد.

در حالیکه این عمل زشت و خجالتبار دیپلومات بد اخلاق سفارت افغانی در لندن شدیداً قابل تقبیح است، جداً توقع می رود که وزارت خارجه توجه خاص اش را به مسئله مبذول دارد و نه تنها این دیپلومات نا شایسته را بر طرف و دستش را از کار بگیرد بلکه او را فوراً بکابل عودت داده و تسلیم خرنوالی نماید. تا در آینده این نوع عناصر زبون جرئت آنرا نداشته باشند با اتباع کشور خود این نوع رفتار ناجایز را مرعی دارد. ناگفته نباید گذاشت که اگر همچو حرکتی از یک سفارت در برابر یک هموطن دری زبان ما صورت گیرد باید به عین شدت محکوم شده و بازخواست گردد.

به نظر من اگر وزیر خارجه جدید برآستی میخوهد وزارت خارجه را از مافیای گروه شورای بدنام نظار پاک نماید باید با جرئت و بدون ترس وزارت خویش را از شر این عناصر مفسد، بی حیا و بد اخلاق پاک سازد. تا این وزارت و شعبات دیپلوماتیک آن از وجود چنین مامورین بی سواد، اوباش و محض بنام دیپلومات، تصفیه گردد. اگر این پاکسازی و تصفیه ضروری را در آن وزارت انجام ندهد، روی او هم مثل عبدالله عبدالله و سینتا در نزد ملت افغانستان سیاه خواهد شد.